

Debija ar atklāsmi

#1 24.11.2015.

MĒS GRIBAM SAGATAVOTIES IELTS!

Maija Feldmane

par darbu pie konveijera un krievu popmūzikas trendiem

Kā saglabāt mentālo veselību?

Triju Zvaigžņu ordeņa un triju bērnu komandieris Jānis Mažeiks:

“Kamēr cilvēkam ir gaiss, viņš to nepamana!”

REDAKTORES VĒSTULE

Sveiks, lasītāj!
Pieļauju, ka esmu ļoti sveša, bet tas nav svarīgi, jo ir gada tumšākais mēnesis, kad cilvēki viens otru nepazīst.

Taču es pastāstīšu, kā esi šeit nokļuvis – kādā dzestrā oktobra rītā es gāju uz lasītavu, kā tas ir visai bieži vēl arvien, un aizrunājos ar skolotāju D. Ivanovsku par skolas avīzēm tik dziļi, ka pat saņēmu aicinājumu savākt nelielu kompāniju un atjaunot piemirsto L'avīzi. Esmu iesaistījies skolas avīzes tapšanā pamatskolā Jūrmalā, tāpēc zinu, cik daudz laika un kādas pūles tas prasa, īsāk sakot – sākumā biju gaužām šaubīga. Šķita, ka būs maz cilvēku, kas vēlēties iesaistīties un biju pārliecināta, ka nevajag uzņemties vairāk pienākumu, kā jau ir (ticiet man – ir daudz). Taču tīri sarunas temata uzturēšanas pēc ieminējos klasesbiedriem par šādu priekšlikumu un saņēmu negaidītus „es gribu”, „nu dāvai” u.c. patiesus rosinājumus pieņemt skolotājas izteikto piedāvājumu! Tā nu mēs bijām tur pie skapīšiem ar idejām un esam šeit ar realizāciju. Laikam jāatzīst, ka jo vairāk cilvēks dara, jo vairāk spēj padarīt, un jāatceras K. Makkalovas „Dziedoņi ērkšķu krūmā”, kur Mērija Kārsonē sacīja: „Jebkura pilnība ir neciešami garlaicīga, man labāk tīk zināms nepilnīgums.” Tā nu Tu šeit esi nokļuvis, un mēs visi, avīzītes veidotāji, ceram, ka arī Tev tiks šis zināmais nepilnīgums mūsu debijā!

Avīzes tapšanā piedalās :

Ralfs Siliņš (11.5) Esmeralda Anstrauta (11.5), Katalīna Bernāne (11.5), Anete Paukša (11.5), Krišs Kairis (11.5), Emīlija Vimba (11.5), Reinis Krastiņš (11.5), Estere Minkeviča (9.1), Anna Alpīne (9.1), Ilze Kleinhofa (9.1), Emīlija Anna Silabriede (7.2), Ansis Bernards (11.1), un īpašs paldies Jānim Tonem (11.1), kā arī skolotājiem Dagnijai Ivanovskai un Andrim Zariņam!
Vāka foto: Reinis Krastiņš (11.5)
Logo autore: Monta Zaumane (11.5)

ŠAJĀ NUMURĀ

- 3** 7. klašu iesvētības
- 4** 10. klašu iesvētības
- 5** Tautasdziesmu pēcpusdiena
- 6** Esam zirgā! Jāturas!
- 7** 17. Novembra svētku koncerts

- 8** Eiforijas sīrupā
- 10** Kāpēc Ritai nav lentītes?

- 12** Vēlos marinētos gurķīšus!

- 13** Help!
- 14** Kā saglabāt latviskumu?
- 18** Kā parūpēties par mentālo veselību?
- 19** Maija Feldmane: „Mūzika ir kā matemātika!”

- 21** Zēni varēja priecāties ne tikai par meitenēm!
- 22** Atrisini krustvārdu mīklu un laimē balvas!

7. klašu iesvētības

Kā jau katru gadu, lai Āgenskalna Valsts ģimnāzijas jaunpieņacēji skolas kolektīvā tiktu uzņemti godam, norisinājās septīto klašu iesvētības. Šī gada tēma septītklasniekiem bija „Mafija“. Uz iesvētībām viņiem tika uzdoti daži mājasdarbi – jānoskatās filma „Godfather“ un jāsapatavo savas klases priekšnesums.

Iesvētības iesākās ar katras klases priekšnesumu, kuri bija oriģinalitātes un izdomas pilni, un tie tika atzinīgi novērtēti. Pēc tam notika improvizācijas spēle. Katrai klasei bija jāiet savā telpā un jāveic dažādi klases saliedēšanas uzdevumi, bija arī jautājumi par filmu „Godfather“. Viena no iesvētību aktivitātēm – došanās augšā pa kāpnēm zosu gājienā. Vēlāk norisinājās viktorīna par septīto klašu audzinātājiem un skolu. Pēc viktorīnas notika diplomu pasniegšana, kurā katra klase ieguva kādu titulu, kā, piemēram, „skaļākā klase“ un „mierīgākā klase“.

Pēc diplomu saņemšanas norisinājās viena no svarīgākajām iesvētību daļām, proti, zvēresta izteikšana. Visiem bija jānometas ceļos un jāatkārto zvērests vārdu pa vārdam. Devītā klase septīto klašu zvērestā iekļāva arī šādus punktus: devīto klašu skolnieku mājasdarbu pildīšana, viņu palaišana priekšā ēdnīcas rindās u.tml. Septītie zvēresta laikā nedaudz pretojās, bet beigās tomēr to izteica un tika veiksmīgi uzņemti Āgenskalna Valsts ģimnāzijas kolektīvā.

Pēc zvēresta norisinājās diskotēka, kura no sākuma bija plānota līdz pl.21:00, bet dažādu iemeslu dēļ notika tikai līdz 20:00. Iesvētību dalībnieki bija nedaudz sarūgtināti, ka diskotēka bija īsa un beidzās par stundu agrāk. Aptaujājot septītos pēc iesvētībām, atklājās, ka daudzi bija domājuši, ka iesvētības būs trakākas – viņus apmētās ar tomātiem vai tamlīdzīgi, tomēr visiem mūsu aptaujātajiem iesvētības patika un viņiem pēc tām palika daudz labu atmiņu. ▲

Ilze Kleinhofa, 9.1

10. klašu iesvētības

Labi tika aizvadītas arī 10. klašu iesvētības. Pretēji pamatskolniekiem, kuri bija mafijas rokasvīri/dāmas, vidusskolēnu tematika bija „paklausīgie eņģeļi”, savukārt 12.klašu skolnieki pārtapa velnos/jodos. Tāpat kā septītajām klasēm, mūsu desmitajiem nācās izveidot savas klases priekšnesumu/ vizītkarti, un ļoti interesanti šķita tas, ka katrai klasei nācās somu vietā nēsāt Latvijas veikalu maisiņu, kā, piemēram: Prizma, Maxima, Rimi utt.

Attiecīgos klases priekšnesumus vērtēja 12. klases skolnieki. Īpaši tika slavēta 10.5 klase ar savu klases priekšnesumu, kurā tika vēstīts par viņu klasesbiedrenes Ritas gaitām, pārejot no ekonomistu klases uz literātu klasi.

Pēc klases vizītkaršu prezentācijām tika pārbaudītas 10. klašu prāta un veiklības spējas interesantos un klasi saliedējošos uzdevumos.

10.4 klase atzīst, ka tagad zinās, cik klasesbiedri spēj ietilpt golfinā...

Un, kā jau katru gadu, zvēresti bija tikpat oriģināli kā vienmēr, piemēram: "Vienmēr apēdīšu visus makaronus, kas likti uz šķīvja," „Zvēru nemeklēt dzīves jēgu uz ielu stūriem." Pēc svētā zvēresta nodošanas 10.klašu "eņģeļiem" tika piešķirtas Āgenskalna Valsts Ģimnāzijas pilsoņa tiesības.

Kopumā 10.klašu pārstāvji izsakās pozitīvi par iesvētību norisi:

"Šīs iesvētības beigās izvērtās pat par ļoti jauku pasākumu ar daudz pozitīvām emocijām un mirkliem, protams, mēs arī saliedējamies vairāk kā klases kolektīvs. Jāatzīst tikai, ka biju gatavojusies uz kaut ko nedaudz trakāku, bet tik un tā bija ļoti jauks pasākums," tā izteicās Loreta no 10.4 klases.

Sveicam visus jaunos ĀVG ģimenes locekļus un novēlam daudz panākumu turpmākajās mācību gaitās! ▲

Foto: www.fotoavg.lv

Ralfs Siliņš, 11.5

Tautasdziesmu pēcpusdiena un muzeja apmeklējums

Pieminot Krišjāņa Barona 180.dzimšanas dienu, Āgenskalna Valsts ģimnāzijā 10. novembrī notika tautasdziesmu pēcpusdiena, kurā piedalījās četri cilvēki no katras septītās klases. Visas komandas bija savstarpēji likušas galvas kopā un izdomājušas priekšnesumus, kurus demonstrēja pasākumā.

Foto: www.foto.dvg.lv

Varu tikai teikt, ka visi priekšnesumi bija burvīgi, katra komanda bija izdomājusi kaut ko savu, ko likt klāt Krišjāņa Barona atstātajam mantojumam: tika stāstīts gan par pašu Dainu tēvu, gan runātas un dziedātas tautasdziesmas.

Pēc priekšnesumiem sekoja uzdevumi tautasdziesmu mīklu veidā. Lasītavā bija dzirdami smieklī katru reizi, kad tika noskaitīta kāda jocīgi skanoša četrinde. Nebija jūtams sacensību gars, jo tā tiešām arī nebija. Tā bija viena stunda, kurā tika

pieminēts Dainu Tēvs un viņa mūža darbs.

7.1 un 7.2 klases līdztekus šim pasākumam apmeklēja arī Dainu tēva muzeju Krišjāņa Barona ielā 3/5, kurā viņš nodzīvojis savas dzīves pēdējos četrus gadus.

Muzejā skolēnus sagaidīja muzeja vadītāja Rūta Kārklīņa, kas saistoši un interesanti pastāstīja gan par Krišjāni Baronu, gan viņa radiem un dzīvi. Dokumentālos kadros redzējām arī pašu Dainu tēvu.

Kamēr daļa skolēnu iepazīnās ar muzeju un tajā esošajām lietām, pārējie darbojās ar tautasdziesmām – tās bija jāsakārto tā, kā to darījis Barons.

Lai arī Krišjāņa Barona vairs nav šai saulē, viņa devums Latvijai joprojām zaigo. Kaut arī Dainu tēva vēlme par pieminēkļa necelšanu nav tikusi pildīta, viņa atstātais zelts nemūžam nerūsē. ▲

♣ **Konkursā “Draugos ar Power Point”**

2. vieta Āgenskalna Valsts ģimnāzijas komandai – Marijai Kairānei un Kristīnei Bušai

♣ **Laikraksta "Diena"**

rīkotajā konkursā 9.klašu skolēniem "Kas notiek?"

9.3 klases skolnieks **Pauls Kristiāns Osipovs** ir ieguvis 1. vietu Rīgas reģionā

♣ **O. Vācieša literārajā konkursā**

1. vietu ieguvis **Raimonds Ķirķis** (12.5)
3. vietu **Monta Zaumane** (11.5)
Atzinību ieguvuši **Verners Kalniņš** (12.5) un **Emija Grigorjeva** (11.5)

♣ **40. Atklātajā ģeogrāfijas olimpiādē**

2. vietu kopvērtējumā ir ieguvis **Ansis Bernards** (11.1)
3. vietu savā klašu grupā un 5. vietu kopvērtējumā **Rodijs Ronis** (10.4) un

labu sniegumu kopumā parādījis arī **Kristofs Girgensons** (10.4)

♣ **Stockholm School of Economics Rīgā 17. novembrī organizēja studentiem un skolēniem biznesa simulācijas spēli "Traction"**

Sīvā konkurencē 1. vietu ieguva 11.6 klases meitenes: **Karīne Žvīgure**, **Linda Rāviča** un **Loreta Gaile**

♣ **APSVEICAM** meiteņu un zēnu ĀVĢ komandas ar pirmajām uzvarām VEF - SUPERLĪGAS spēlēs basketbolā!

♣ **Par Latvijas skolu 5. – 12. kl. skolēnu konkursa “Man kā Valsts prezidenta uzruna Latvijai dzimšanas dienā”** laureātēm kļuvušas 9.1 klases skolniece **Amanda Nikola Daiga** un 9.2 klases skolniece **Marta Zobena**. Viņas ar skolotāju **Raitu Šūpolu** uzaicinātas ciemos pie Valsts prezidenta **Raimonda Vējoņa**. Apsveicam!

♣ **Runas konkursā „Rīgas zvirbulis”**

3. vieta **Edgaram Pogam** (11.5)

17. novembra svētku koncerts

Novembris – laiks, kurā mēs godinām un pieminam latviešu patriotus, kas cīnījās un krita par mūsu valsts brīvību un pastāvēšanu. Tāpēc, kā jau katru gadu, Āgenskalna Valsts ģimnāzija ar skolotāju un skolēnu palīdzību ieskaņoja brīnišķīgu koncertu visām vidusskolas klasēm.

Foto: www.foto.dvg.lv

11. un 12. klašu koncerta scenāriju sarakstīja 11.4 klases audzinātāja Agnese Puķe. Scenārija tapšanā tika lasīti arī pašu ģimnāzistu radošie darbi. 11. un 12. klasēm koncertu vadīja 11.5 klases skolnieks Edgars, savukārt 10. klašu koncertu 10.5 klases skolnieki Sabīne un Oskars, kuri, radot īpašu svētku noskaņu, bija tērpušies tautastērpos.

Svētku pasākumā varējām dzirdēt daudz patriotisku un visiem pazīstamu dziesmu, kuras izpildīja Āgenskalna Valsts ģimnāzijas jauktais koris, jauktais un meiteņu ansamblis, kā arī deklamētu O. Vācieša, M. Zālītes un citu autoru dzeju.

L'avīzes redakcija vēlējās speciāli izcelt 11.1 klases skolnieci Elīnu Krūzi, kura ar savu brīnišķīgo dziedājumu pārsteidza gan skolotājus, gan skolniekus, apliecinot, ka Āgenskalna Valsts ģimnāzijā joprojām ir talantīgi jaunieši.

Novembris ir mūsu mēnesis – laiks, kad latvieši kļūst vienotāki. Cildināsim un atcerēsimies pazudušo paaudzi, kas cīnījās, lai MUMS šodien būtu zeme, kur augt... ▲

Mēs viens otru vasarā barojām ar
plūmēm
un kabatās krājām laiku.
Mēs pārkārtojām naktī zvaigznes,
un neviens to pat nemanīja,
uzbūvējām sev pajumti
no smilšu graudiem.

Pienāca septembris,
mēs noslēpām atmiņas
maisiņos zem mūsu acīm,
izmazgājām vasaru no matiem.
Mēness raudāja par mūsu kļūdām,
tas sauca mūs par muļķiem un
glēvuļiem,
un plūmes mums neļāva ēst līdz
jūlijam.

Pirmo reizi, kad mans palags iekrāsojās sarkans,
es domāju, ka esmu sašauta,
tāpēc es raudāju un raudāju,
un domāju, ka mirstu.
Es baidos no saulrieta,
jo vakarnakt mani kauli pārstāja augt.
Domāju, ka tas, ko cenšos pateikt, ir –
es vēl joprojām dažreiz aizmirstu iztīrīt zobus,
un es dusmojos, kad man lūdz,
lai uzvedos atbilstoši savam vecumam.

Ja nu gadījuma Jūs vēl neesat sapratuši,
tad dienu, kurā Jūs visi pieaugāt,
es nogulēju.

Anete Paukša, 11.5

Attēls: Estere Minkviča, 9.1

Kā no debesīm nākušas, kritušas blokmājas sarindojas, izvietojas formācijā, aprasojušas un aukstas visas pasaules metāla daļas.

Virs mums uzzied rudens un novīst. Un nelīst nemaz - lapas krīt. Lapas krīt pilsētas kanālā, putraini briest pilsētas kanālā, mēs ne, mēs ne kanālā. Mēs paši sevī, zem segām, tabletēs, vitamīnos, un pretklepus sīrupā noslīksim.

Tā jaunā sieviete, meitene, milzīgos, bezgaumīgos zābakos, smaidot kodīja lūpas un mīņājās uz vietas. Kājas. Garas, papleestas kājas un no svārku malas līdz celim, ieplīsušas zeķubikses, bālas. Ķermenīgs siltums un vēsi sviedri, viņas plakstiņi cēlās un krita, viņas mīņāšanās gaidīja pieskārienus, viņai nepatīk sajūst, sagaršot sevi uz pašas lūpām. Ieelpa, izelpa, trīsas, zosāda. Drīz paliks auksti.

Neapsolīt neko nevienam nekad. Novembrī nedrīkst.

Ansis Bernards, 11.1

Foto: Renis Krastiņš, 11.5

Ja vēlies, lai arī Tu tiktu pamanīts, sūti savus radošos darbus, fotogrāfijas vai zīmējumus uz laviziteavizite@gmail.com !

ĀVG prezidente. Rita Buša.

Rita Buša ir Āgenskalna Valsts ģimnāzijas 10.klases skolniece un šogad arī skolēnu pašpārvaldes prezidente. Ārpus skolas Rita spēlē mūzikas instrumentus – ģitāru un klavieres, kā arī viņai patīk literatūra. Satikos ar Ritu, lai pajautātu kā jaunajā amatā veicies līdz šim un kādi ir viņas nākotnes plāni.

Kā ir būt skolēnu pašpārvaldes prezidentei?

Interesanti. Šogad valdē ir tādi cilvēki, kuri grib darīt un kuri ir ļoti atsaucīgi. Tā ir diezgan svarīga lieta, lai es nesajuktu prātā. Bet ir interesanti apmeklēt pasākumus, braukt uz citām skolām un skatīties, kādas viņiem ir pašpārvaldes. Man šķiet, ka tas ir arī noderīgi dzīvē – iemācīties sevi prezentēt citiem cilvēkiem un iepazīt cilvēkus.

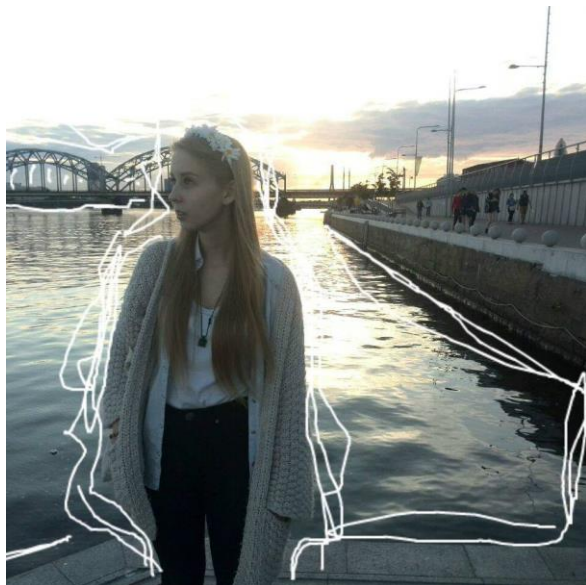

Foto no privāta arhīva

Vai arī pašpārvaldes biedri ir tikpat atsaucīgi kā valde?

Viņi nāk uz sēdēm, un tas jau ir labi. Mums pašlaik nav tādu pienākumu, kurus piedāvāt biedriem, jo tikai tagad sāksies skolas pasākumi, piemēram, balles un tematiskās nedēļas, un tajā brīdī mēs varēsim kaut ko vairāk uzticēt arī viņiem. Pašlaik ir tā, ka pārsvarā visu organizē un dara valde, jo darba nav tik daudz.

Kā Tu nonāci Āgenskalna Valsts ģimnāzijā un kā izlēmi palikt šeit arī vidusskolā?

Es nonācu Āgenskalna Valsts ģimnāzijā, jo nevēlējos palikt savā vecajā skolā, man tur nepatika.

Labākais, kur mēs varam aiziet no šīs skolas, ir Rīgas Valsts 1.ģimnāzija, bet, tā kā man īpaši neinteresē matemātika, es paliku šeit arī vidusskolā, jo nav jēgas iet uz kādu citu skolu, kura ir sliktāka. Un šeit jau ir izveidojies kontakts ar skolēniem un skolotājiem, mēs nezinām, kas mūs gaidīs citā skolā.

Vai Tev patīk būt šajā skolā kā skolniecei un kā prezidentei?

Jā, jo es esmu daudz dzirdējusi no citiem tādus vārdus, ka šeit ir daudz mājas darbu, ka ir ļoti liels stress, bet īstenībā tas palīdz izvēlēties savas prioritātes šajā brīdī – kas ir vairāk svarīgs un kas mazāk. →

“Ja tu kaut ko vēlies darīt, tad tu to darīsi...

tas ir daudz labāk, jo tas, ka tu
uzliec lentīti uz vienu nedēļu,

Ko Tu plāno darīt pēc vidusskolas?

Es īsti vēl neesmu
izlēmusi, bet, domāju, ka
mana nākotne varētu būt
saistīta ar valodām vai arī
turpināšu mācības Latvijas
Kultūras akadēmijā,
studējot režiju.

Foto no privāta arhīva

Kas Tevi motivē doties uz priekšu?

Es nezinu. Manuprāt, cilvēks pats
sevi motivē – ja tu kaut ko vēlies darīt,
tad tu to darīsi, neatkarīgi no tā, kāds
būs rezultāts, jo tu to vienkārši darīsi,
jo tev tas patīk. Es cenšos sev
nenostādīt nekādus mērķus, varbūt tas
ir slikti, bet vismaz man nav ko
nožēlot, ja kaut kas nav sanācis tā, kā
es to vēlos.

Vai Tu sevi izjūti kā Latvijas patrioti?

Jā, domāju, ka varu tā teikt. Man
pašlaik nav lentītes, bet es uzskatu, ka

nenosaka, ka tu esi patriots. Man šķiet,
ka patriotismu visvairāk var izjust, kad
tu atrodi kaut kur prom no savas
dzimtenes. Man patīk ceļot, bet tajā
pašā laikā man patīk atgriezties
Latvijā. Es zinu, ka es vēlos palikt un
turpināt savu dzīvi šeit.

Ko Tu novēlētu avīzes lasītājiem?

Es novēlētu pacietību un spēju
saglabāt mieru, jo nevar nekas tik
tragisks notikt dzīvē, lai par to
vienkārši nevarētu nomierināties. To
atcerēties, manuprāt, ir svarīgi. ▲

Anete Paukša, 11.5

Vēlos marinētos gurķītšus!

Mēs aptaujājām dažus skolēnus, lai uzzinātu, kas apgrūtina viņu ikdienu skolā un kā mēs varētu atrisināt šīs problēmas, lai visi būtu laimīgi un apmierināti. Uz jautājumu „Ar kādām problēmām jūs skolā saskaraties ikdienā?”, visbiežāk izskanēja šādas atbildes – lieli sastrēgumi kāpnēs un durvīs, kas atrodas 1. korpusā, neviens neievēro virzienu bultiņas 1. korpusa kāpnēs, durvīs, kas atrodas pie pirmā korpusa kāpnēm, ir par šauru.

Mūsuprāt, sastrēgumi 1. korpusa kāpnēs ir visbūtiskākā problēma, kuras reālais risinājums ir skolēnu ātrāka pārvietošanās šajā posmā, 2 virzienu ievērošana kāpnēs, kā arī pārvietošanās bez grūstīšanās.

Otrā, visizplatītākā problēma ir tā, ka ēdnīcā ir par maz galdu un vietu. Šīs problēmas ekonomiskākais risinājums ir izveidot vairākus pusdienu starpbrīžus dažādos laikos vai arī tos pagarināt un ievietot ēdnīcā vēl papildus galdus un krēslus. Vidusskolnieki minēja, ka nav godīgi, ka ēdnīcā 7. klases laiž pa priekšu, jo viņiem nav laika, lai papusdienotu. Pūsis no 12. klases vēlējās, lai ēdnīcā būtu nopērkami marinētie gurķīši.

Meitenes minēja, ka starpbrīži (5 min) ir par īsu, lai paspētu iziet cauri sastrēgumam un nenokavētu mācību

stundas sākumu, ja tā ir pretējā korpusā. Arī, viņuprāt, vajadzētu pagarināt starpbrīžus. 12. klases skolnieki uzsvēra, ka nav kur noparkot mašīnu. Vēl daži skolēni uzskata, ka nav godīgi – no rīta nedrīkst ieiet skolā pa galvenajām durvīm.

Vairākas meitenes sūdzējās par regulāru tualetes papīra trūkumu labierīcībās un arī par to, ka sporta zāles labierīcībās nav spoguļa.

Aptaujājot 10. klases „jauniņos”, viņi teica, ka neredzot iemeslu, kāpēc gan nevarētu gaitenī ēst maizīti vai kādu tamlīdzīgu ēdienu, jo, ja viņi to darīs ēdnīcā, tas vēl papildus un lieki aizņems tur jau tā neesošās vietas. Skolēni nav apmierināti arī ar to, ka skolotāji aizrāda par ģērbšanās stilu, ja tas ir piedienīgs, bet nav lietīšks, kā, piemēram, bikses ar caurumiem ceļgalos. Vēl ierosina pamainīt stundu zvana skaņu. ☺ 11. klašu skolnieki sūdzas, ka viņiem pēdējā laikā ir pārāk daudz brīvstundu.

Ceram, ka ar kopīgiem spēkiem, visi spēsim atrisināt šīs problēmas, lai atvieglotu savu ikdienu un padarītu to patīkamāku. Centīsimies paveikt visu, ko vien var ar saviem spēkiem (runājot īpaši par sastrēgumu risināšanu 1. korpusā), lai mums nebūtu nekā, kas apgrūtinātu skolas dzīvi. Par nopietnāko problēmu risināšanu rakstīsim nākamajos izdevumos! ▲

Estere Minkeviča, Anna Alpīne, 9.1

Help!

2015. gada 1. septembrī stājies spēkā Saeimas grozījums vispārējās izglītības likumā, kas paredz skolēniem izvēlēties centralizētā angļu valodas eksāmena vietā kārtot starptautiski atzīto IELTS (International English Language Testing System) testu. Starptautiskā angļu valodas testa rezultātus pieprasa gandrīz visas izglītības iestādes, kurās mācības notiek šajā valodā, jo tas nosaka, cik atbilstošas ir valodas prasmes studentiem, kuru dzimtā valoda nav angļu. 1. septembra grozījumi, protams, neparedz IELTS izmaksu segšanu (179EUR), jo tas nav obligāts tests visiem skolēniem, bet gan izvēle tiem, kas vēlas mācīties iestādē, kur šī testa rezultātus pieprasa. Piemēram, 11.6 klasē IELTS testu centralizētā eksāmena vietā vēlas kārtot astoņi cilvēki, 11.5 klasē divpadsmit, 11.1 un 11.3 klasēs pieci u.c. klasēs pa vairākiem skolēniem katrā, taču mācību programma sastādīta tā, lai sagatavotu skolēnus tieši centralizētajam eksāmenam, kas ir krietni vieglāks. Lai pienācīgi nokārtotu IELTS testu, vidusskolēni ir spiesti apmeklēt sagatavošanas kursus, kas papildus paša testa nokārtošanai izmaksā līdz pat 188 EUR un ilgst vairākus mēnešus.

Mūsdienās jaunieši ar angļu valodu saskaras katru dienu – internets, grāmatas, seriāli, papildus mācību materiāli, kas tiek meklēti svešvalodā u.c., tāpēc neapmierinātību izraisa arī fakts, ka daudzi nu jau trešo gadu mācās no tām pašām „Solutions”

grāmatām, pēc kurām mācījās 9. vai 10. klasē. „Vidusskolā angļu valodas stundās nepietiekamā līmenī tiek apgūtas angļu valodas zināšanas, lai sekmīgi nokārtotu IELTS eksāmenu bez kursiem, kur nu vēl domāt par tā nokārtošanu uz 7.5, lai mēģinātu iestāties starptautiskajās skolās, piemēram, tai pašā Kembridžas Universitātē. Neredzu problēmu, kāpēc mēs, būdami gudri skolēni labās rokās, nevarētu stundās mācīties vairāk, iekonomējot savu laiku un naudu!” stāsta 11. klases skolēns.

Mājasdarbi pārsvarā nesagādā nekādas grūtības, tāpēc tie tiek pildīti nevis mājās, bet starpbrīžos vai jau stundas beigās, līdz ar to rodas nevērīga attieksme pret mācību priekšmetu kā tādu. Lai gan šis ir aktuāls jautājums ne tikai valodu un kultūras novirziena klasēs, tomēr valodas apguve tieši šim novirzienam ir padziļinātāka (piecas mācību stundas nedēļā), līdz ar to no šīm klasēm arī ir vairāk skolēnu, kas ieinteresēti IELTS testa kārtošanā un šīs problēmas risināšanā.

Stundā sašutumu izrāda arī angļu valodas skolotāja I. Kruglauža: „Redzot klasē paceļamies tik daudz roku pēc jautājuma: „Kas vēlas kārtot IELTS testu?”, es jūtos stipri apmulsusi un nezinu, ko ar jums iesākt, jo mācību programma man paredz skolēnus sagatavot centralizētajam eksāmenam nevis IELTS testam!”

Protams, pašreizējā situācija nav ne skolēnu, ne skolotāju, ne skolas vaina, taču problēma ir steidzami jārisina! ▲

Emija Grigorjeva, 11.5

Jānis Mažeiks. Kā saglabāt latviskumu.

Šī numura aktualitāte ir valsts svētki. Tieši tādēļ esam izvēlējušies intervēt par Triju Zvaigžņu ordeņa komandieri iecelto Jāni Mažeiku, kas pašlaik ir Latvijas Republikas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Latvijas Republikas Pastāvīgajā pārstāvniecībā Apvienoto Nāciju Organizācijā. Jānis šobrīd dzīvo Ņujorkā, ASV, audzina 3 bērnus. Kopā ar sievu apņēmīgi cenšas „noturēt” savu latviskumu arī lielajā sabiedrībā Ņujorkā, rīkojot dažādus pasākumus vietējiem latviešiem.

Kā radās doma kļūt par diplomātu?

Par diplomātu es kļuvu gandrīz nejauši, jo mani vienmēr bija interesējusi politika, proti, jau bērnībā, jo vecāki par

to runāja. Man interesēja politika tādā mērā, ka es izvēlējos studēt politoloģiju – tā bija neapzināta izvēle un, ko es darīšu pēc tam, man nebija skaidrs. 3. kursa beigās mamma ieraudzīja avīzē sludinājumu, ka Ārlietu ministrija meklē darbiniekus. Viņa vaicāja, vai es nevēlos pieteikties. Tā man likās interesanta ideja, aizgāju pieteikties, taču netiku uz vietu, uz kuru biju vēlējies. Noskaidrojās, ka tas varbūt nebūtu man īsti piemēroti, toties tajā pašā laikā bija cita vakance, kurā es sāku strādāt kā ANO referents. Tā, acīmredzami, bija veiksmīga izvēle, pēc tam visa karjera bijusi saistīta ar starptautiskām organizācijām.

Kuri mācību priekšmeti skolā padevās vislabāk?

Man vienmēr ir padevušās visas valodas un sabiedriskie priekšmeti. Labi padevās vēsture, angļu valoda, angļu literatūra un krievu valoda, krievu literatūra. Latviešu valodā man diemžēl sākumā nebija pārāk labas atzīmes, bet pēc tam tās uzlaboju. Valodas prasmes: latviešu, krievu, angļu, franču, dāņu (kādreiz bija laba), spāņu (tāpat), vācu (protu daudz maz lasīt). →

Mazais CV:

1. Mācības Rīgas 50. vidusskolā, klasē ar angļu valodas novirzienu
2. Iesaistīšanās ar Latvijas neatkarības atgūšanu saistītos procesos (Skolas Tautas frontes vienība, vēlāk arī tās vadītājs)
3. Viens no pirmajiem LU politoloģijas fakultātes bakalaura grāda absolventiem
4. 1 gadu ilgas mācības Dānijā
5. Maģistra grāds cilvēktiesībās un demokratizācijā universitātē Itālijā
6. Kopš 1995. gada darbs Ārlietu ministrijā:
 - Vecākais referents
 - Nodaļas vietnieks
 - Nodaļas vadītājs
 - Direktora vietnieks
 - Direktors
 - Prezidentes Vairas Vīķes – Freibergas ārlietu padomnieks
 - Vēstnieka vietnieks Strasbūrā
 - Latvijas vēstnieks ANO Ženēvā
 - Darbs Latvijā Ārlietu ministrijā
 - Latvijas vēstnieks ANO Ņujorkā

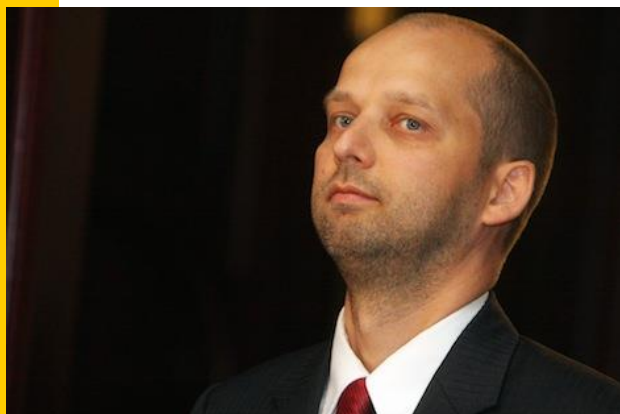

Foto no privātā arhīva

Vai vidusskolas klases izvēle (angļu valodas novirziens) krasi ietekmēja tālākās augstskolas izvēli un karjeras izaugsmi?

Drīzāk deva iespēju, jo padomju okupācijas laikā vairumā skolu labā līmenī mācīja krievu valodu, bet angļu valodas apgūšana bija retāka. Tiem, kuri mācījās skolās ar angļu valodas novirzienu, tā tika iemācīta labi. Kad Latvija atguva neatkarību, valodas prasme bija liela priekšrocība, proti, varēja mācības turpināt ārzemēs vai strādāt Ārlietu ministrijā. Vidusskolas izvēle neapšaubāmi ietekmējusi nākotnes izvēles. Mana angļu valoda ir bijis līdzeklis nevis mērķis.

Vai no mazotnes bija sapnis par neatkarīgu valsti, vai šī ideja dzima tikai vidusskolas gados (vienlaicīgi ar Tautas frontes izveidošanos)?

Es vēl augu tajā posmā, kad, skaļi runājot par neatkarīgu Latvijas valsti, vecāki varēja iekļūt lielās nepatīkšanās, bet par politiskām realitātēm es zināju vairāk nekā lielākā daļa Latvijas bērnu, jo vecāki par to visu runāja, un tad, kad sāka parādīties pirmās neatkarīgas Latvijas vēsmas, protams, arī par to ģimenē tika runāts. Jau pirms Tautas frontes izveidošanās man bija iespēja nelielā veidā piedalīties neatkarības sākuma procesos. Kustību par Latvijas sarkanbaltsarkanā karoga atgūšanu uzsāka akademiķis Jānis Stradiņš, pie kura strādāja mana mamma. Viņš dienā saņēma ap 1000 atbalsta vēstuļu, kuru šķirošanā piedalījās arī es, pierēģistrējot, ko tad cilvēki patiesībā vēlas.

Vai nebija nedaudz bail no Padomju varas pretreakcijas?

Bailīgi bija 1991. gada janvārī, kad nebija īstas skaidrības, vai pret Baltijas neatkarības kustībām nesāksies

vēršanās ar bruņotu spēku. Bet tas bija brīdis, kad sapratu, cik svarīgi ir dot vēstījumu uz ārpusi, jo tajā brīdī Latvijā bija iebruukuši ļoti daudz ārvalstu žurnālistu, kā nekad līdz tam. Un man radās sajūta, ka Augstākās padomes preses dienests bez papildspēkiem netiks galā. Kopā ar dažiem Tautas frontes kolēģiem pieteicos brīvprātīgo darbā Augstākās padomes Preses centrā. Kad sākās šaušana, tad, protams, bija bailīgi, taču beidzās viss laimīgi.

“ Rīga nav atpalikusi mazpilsēta!

Tagad parunāsim par 15 gadus jaunākiem notikumiem, proti NATO samitu Rīgā 2006. gadā. Kā Tu uzskati, cik lielu nozīmi samits deva Latvijai ?

NATO samita laiks sakrita ar manu strādāšanu pie tā laika prezidentes Vairas Vīķes – Freibergas par ārlietu padomnieku, kas nozīmēja manu aktīvu iesaisti samita rīkošanā. Bet valsts mērogā tas nozīmēja vēl vienas psiholoģiskās barjeras salaušanu, jo līdz tam laikam NATO bija uzņemtas vairākas valstis, kas iepriekš atradās Padomju savienības kontrolē vai Padomju savienības sastāvā, bet nevienā no tām nebija noticis NATO samits. Šis samits bija pierādījums, ka Rīga nav nekāda atpalikusi mazpilsēta, bet gan normālas Eiropas valsts normāla galvaspilsēta un ka ir iespējams šāda veida pasākumu rīkot Krievijas kaimiņvalstī, tas bija psiholoģiski svarīgi gan mums, gan NATO dalībvalstīm. →

Vai ir kāda atšķirība ANO pārstāvēt lielu vai mazu valsti?

Parasti jebkurā organizācijā īpaša loma ir lielajām valstīm. Bet vienlaikus visu organizāciju princips ir visu dalībvalstu vienlīdzība. Nav no svara, vai tā lielā mērā ir ASV vai Palau sala, vai Latvija. Neatkarīgi no lieluma vai politiskās ietekmes ir tikai viena vienīga balss. Tas, kas man vienmēr licies būtiski, vienlaikus interesanti un atbildīgi – diplomātam ir tā privilēģija tieši pārstāvēt valsti. Diplomāts ir tas, kurš pasaka, ka „Latvija uzskata tā” vai „Latvija nepiekrīt tam”. Tā ir gan valsts pirmā aizsardzības līnija, gan pirmā iespēja valstij atklāt savas ārpolitiskās intereses. Ir ļoti svarīgi pret saviem pienākumiem attiekties atbildīgi.

“Jāņus varu sev nodrošināt viens pats!”

Kā pastāvēt par savu identitāti ne tieši ANO, bet gan svešā sabiedriskā kopumā? Piemēram, šobrīd strādājot Ņujorkā, vienā no lielākajām pasaules pilsētām, kā nepazust kā latvietim?

Man personīgi vienmēr latviskā identitāte bijusi svarīga. Varbūt tas sākās ar neatkarības atgūšanas kustību. Es sāku apjaust, kas es vispār esmu un kas ir lietas, par kurām es iestājos vai gluži pretēji. Man bija svarīgi saprast savas saknes. Es jutos garīgi komfortabli tad, kad vairākus gadus pārstāvēju folkloras kopu. Man nebija mērķis kļūt par koncertējošu folkloristu, vienkārši vēlējos apgūt savas tautas

pieredzi tādā apjomā, lai es spētu pats savu dzīvi šādā veidā nodrošināt. Mērķi es sasniedzu – ja būtu vajadzība, Jāņus varētu sev nodrošināt viens pats (smejas). Laimīga sagādīšanās bija satikt savu sievu, kurai ir bijusi līdzīga pieredze, līdz ar to ir bijušas daudzas lietas, kuras esam varējuši arī kopīgi īstenot, tai skaitā Ņujorkā, ne tikai mūsu identitātes stiprināšanai, bet arī iesaistoties vietējās latviešu sabiedrības dzīvē, kura ir visai aktīva un bijusi tāda visus okupācijas gadus. ASV ir latviešu skola, latviešu skautu nometnes, latviešu baznīca, regulāra latviešu mūzikas dzīve, tai skaitā viesmākslinieki no Latvijas. Mēs ASV latviešu sabiedrībai organizējam latviskas Lieldienas, latviskus Jāņus un 11. novembrī – latviešu karavīru dziesmu vakaru, jo tās ir lietas, kas mūs pašus aizrauj.

Kādā līmenī cilvēkiem, kas jau kādu laiku dzīvo ASV, ir latviešu valodas zināšanas?

Dažāda. Ir latvieši, kuriem šie identitātes jautājumi galīgi nav svarīgi, viņi pēc iespējas ātrāk vēlējušies kļūt par amerikāņiem. Ironiskā kārtā tas vairāk izpaužas latviešiem, kas iebraukuši ASV nesen, bet tiem, kuri tur dzīvo jau kādā trešajā paaudzē, interese ir lielāka. No viņiem tiešām daudzi ir saglabājuši latviešu valodas zināšanas, precējušies ar latviešiem, mācījuši valodu saviem bērniem un nu jau mazbērniem. Bet, protams, ka, ārzemēs dzīvojot, tā ir investīcija, proti, lai saglabātu, attīstītu valodu, tas vienmēr prasa daudz laika. Skolu nodarbības notiek brīvdienās, lai uz tām aizbrauktu, jāmēro samērā lieli attālumi. →

Vai audzinot 3 bērnus nav bail, ka viņi varētu pazaudēt latviskumu, esot ASV?

Manuprāt, tas lielā mērā ir vecāku rokās. Ja vecāki pie tā piestrādās, lai bērni runātu latviski – valoda bērniem būs, identitāte būs. Protams, ne visiem bērniem būs vecāki, kas nodarbojas ar folkloru, bet, ja no vecāku puses ir gatavība ieguldīt laiku, lai bērni dotos uz svētdienas skolām vai skautu nodarbībām, tad, protams, iespējas mūsdienās ir labākas nekā jebkad iepriekš.

Kā Tev liekas, kā ir ar latviskuma saglabāšanu mūsdienā Latvijā?

Kā ar gaisu – kamēr cilvēkam tas ir, viņš to nepamana, taču sāk manīt tajā brīdī, kad tā sāk trūkt. Līdzīgi droši vien ir ar latviskumu. Tajā brīdī, kad nonākam situācijā, kur mums tā ir mazāk, ir lielāka vēlēšanās to saglabāt.

Vai Ņujorkā līdz ar Kristapa Porziņģa nokļūšanu *New York Knicks* komandā ir palielinājusies Latvijas atpazīstamība tur?

Pagaidām tas īpaši daudz nav redzams. Bet būt latvietim Ņujorkā kļūst arvien vienkāršāk, kad visiem pazīstama personība nāk no Latvijas. Tiem amerikāņiem, kuri seko viņa gaitām, ir labi zināms, ka viņš ir no Latvijas, jo savu *Twitter* kontu uztur gan latviešu, gan angļu valodās. Tas laika gaitā visticamāk kļūs par vienu no Latvijas atpazīstamības ceļiem. ▲

Krišs Kairis, 11.5

Ja ir kādi ierosinājumi vai vēlies pieteikties redakcijā, droši raksti mums uz laviziteavizite@gmail.com!

Kā parūpēties par savu mentālo veselību skolas laikā?

Cilvēki ir pieraduši rūpēties par savu fizisko higiēnu (vismaz tā tam vajadzētu būt), bet bieži vien aizmirst, ka arī viņu iekšējai pasaulei nepieciešama aprūpe un uzturēšana, tāpēc bieži vien iespējams sastapties ar psiholoģisko izdegšanas sindromu, kuru raksturo miega traucējumi, imunitātes pavājināšanās un nespēks. Lai no tā izvairītos, vēlams ievērot psihohigiēnu.

Vismaz vienu stundu dienā atveldi prāta atpūtai. Runā, ka, lai cilvēks būtu patiesi laimīgs, viņam vismaz stunda dienā jāvelta saviem vaļaspriekiem. Zinu, ir daudz padarāmo darbu, taču pēc atpūtas arī tie veiksies ātrāk un vieglāk. Kā atpūtina prātu, kas šķietami darbojas bez apstājas? Lasi kādu grāmatu, kas nav saistīta ar skolu; izpaužies ar zīmuli vai otu; paguli diendusu. Iespējas ir praktiski neierobežotas.

Centies plānot savu laiku.

Apzinos, ka šī ir frāze, kas no vecāku un skolotāju puses tiek iegālvota jau kopš sākumskolas, taču tas patiesi manāmi atvieglo nastu, kas tiek krauta virs mūsu pleciem dienu no dienas. Ja ir kāds brīvs mirklis, pierunā sevi izdarīt kādu no sen atliktajiem darbiem. Par to sev pateiksies vēlāk.

Vismaz astoņas stundas miega katru nakti

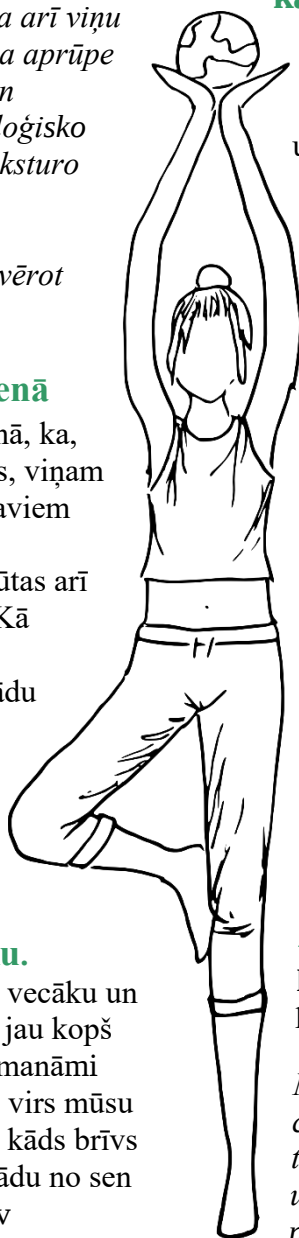
ir vitālas gan fiziskajai, gan mentālajai veselībai. Smadzenēm jādod laiks, lai pārstrādātu pa dienu uzkrāto informāciju, un ķermenim jādod laiks atvilkt elpu un atjaunot resursus. Galvoju, ka, ejot gulēt pirms vienpadsmitiem, no rīta jutīsies pārsteidzoši produktīvs un gatavāks nākamajai dienai kā parasti.

Pildi savus mājasdarbus ārpus guļamistabas.

Mūsu smadzenes mēdz asociēt noteiktas lokācijas vietas ar dažādām emocijām, tāpēc, piemēram, ja pildi savus mājas darbus gultā, iespējams, var parādīties grūtības iemigt, jo Tavs prāts būs sev iegālvojis, ka šajā vietā tam jāstrādā uz pilnu jaudu, lai izmācītos.

Atceries, ka meklēt profesionāla psihologa vai psihoterapeita palīdzību nav apkaunojoši.

Mentālā veselība ir tikpat svarīga, cik fiziskā, un to vajadzētu uztvert tikpat nopietni, jo ilgtermiņa stresu un izdegšanu tik viegli izlabot nevar. ▲

Esmeralda Anstrauta, 11.5

Zīmējums: Anna Apīne, 9.1

“Mūzika ir kā matemātika!”

Nemot vērā, ka šis ir pirmais redakcijas numurs un ka 1. semestrī ļoti aktuālas ir jauniņo iesvētības, nolēmām iztaujāt skolotāju, kura skolēniem stundas Āgenskalna valstī pasniedz pirmo gadu, bet, kā izrādās, apgrozās ģimnāzistu lokā jau diezgan ilgu laiciņu... Intervēsim mūzikas skolotāju Maiju Feldmani!

Virtuoza mūzikas skolotāja Maija Feldmane ir pasniegusi stundas dažādu vecumu skolēniem, un savas skolotājas gaitas sākusi jau no ļoti agrā septiņpadsmit gadu vecuma. Āgenskalna Valsts ģimnāzijā skolotāja darbojas apmēram 10 gadus, nodarbinot skolas skanīgo kori, savukārt, kā pasniedzēja, sākusi strādāt tikai šogad, aizvietojot tik pat virtuoza cilvēku – skolotāju Līgu Gaiķi.

M. Feldmane kopumā par ĀVG skolēniem izsakās labi, atzīstot, ka visi esot pozitīvi un atraktīvi jaunieši, taču lielākā daļa mācoties atzīmju dēļ, kas skolotājus, protams, neiepriecina. Taču tādi ir ne visi. Skolotājiem esot prieks strādāt tikai tad, ja skolēni no tā gūst pozitīvas emocijas!

Lai gan skolotāja strādā ar lielu pārslodzi (M. Feldmane vada 3 korus; kopumā 12 stundu gara darba diena), sevī motivāciju tomēr rod, īpaši, pēc labiem un atzītiem skolēnu sasniegumiem, piemēram, laba skolas koncerta. Ja skolēnu darbā parādās motivācija, tad arī skolotājai tāda rodas.

Mēs uzdevām ļoti vieglu, taču tajā pašā laikā ieintrigējošu jautājumu, **vai skolotājai patīk savs darbs?**

-Dažreiz. (Smejas) Lielākais pluss varētu būt tāds, ka neviena darba diena nav un nekad nebūs vienāda. Katra klase nāk ar savām emocijām, enerģiju. Ja man vajadzētu strādāt pie konveijera, tas nu gan nebūtu interesanti.

Foto no privātā arhīva

Skolotāja atzīst, ka ir grūti mācīt visus pēc vienas programmas, jo katrai klasei ir savas īpatnības. Skolas programma tieši mākslas priekšmetos, viņasprāt, nedaudz “iežogo”.

“Mūzika pilnveido mūs kā cilvēkus!”

-Visi skolēni nekad nebūs vienādi. Mūzikā nevajadzētu vērtēt pēc dziedāšanas stila un balss, jo tas nav objektīvs vērtējums. Es dodu priekšroku labu atzīmi ielikt drīzāk tam, kurš nodziedās dziesmu varbūt ne tik ļoti vokāli →

pareizi, bet gan no vārdu un attieksmes, degsmes un vēlmes viedokļa. Kad skolēni dzied var manīt, kāda ir viņu attieksme.

Mūzikā jāraksta arī pārbaudes darbi, kā saka pati skolotāja:

-Es taču zinu, ka vairums noraksta savu informāciju no Vikipēdijas. Bet man prieks, ka viņi to vismaz atver un paši sameklē. Kaut kāda informācija jau vienmēr aizķersies, lai arī kāda būtu izmantotā vielas atkārtšanas metode.

Arī mums pašiem noteikti šad tad ir šķitis – kādēļ vispār vajadzīgs tāds priekšmets kā mūzika? To vaicājam arī skolotājai Feldmanei.

-Skolēni uzskata, ka nevajag šādu priekšmetu, bet mūzika nāk par labu tieši smadzeņu darbības attīstīšanai. Spēlējot mūzikas instrumentus, attīstās roku un pirkstu koordinācija. Mūzika pilnveido mūs kā cilvēkus un arī paplašina redzes loku par ne tikai latviešu, bet arī citu tautu kultūrām. Skolotāja uzsver:

-Mūzika ir kā matemātika – dažiem padodas, dažiem nē, bet, ieguldot savu darbu un labo attieksmi šajā jomā, mēs varam sekmēt mūsu kā cilvēku izaugsmi.

Dziesmā “Boroda”, kuru izpilda kaimiņzemju mākslinieki MC DONI un Timati ir izteikts šāds viedoklis/uzskats:

“Ja tev ir bārda, es tev sacītu jā! Ja bārdas nav, tad nav arī manas atbildes!” Atsaucoties uz šo populāru ārzemju “trendu” par “no shave November” jeb novembris, kā mēnesis, kurā neskūt bārdu, vai jūsu viedoklis sakrīt ar izpildītājiem MC DONI un Timati?

-(Smejas) Es nemaz tādu dziesmu nezinu!

Intervijas izskaņā jautājām skolotājai, vai ir kaut kas, ko jūs vēlētos novēlēt skolēniem?

-Es vēlētos, lai paši skolnieciņi paliktu jaukāki, mīļāki viens pret otru, un, protams, arī pret skolotājiem – tas pats par sevi saprotams (smejoties), jo uzskatu, ka mēs visi šeit, Āgenskalna Valsts ģimnāzijā, esam kā ģimene, un ģimenē ir vēlama satiecība nevis zināma veida naidīgums vienam pret otru. Vēl varbūt mēs kā skolotāji vēlētos, lai jūs, skolnieki, prasītu no mums zināšanas, darbojoties ar uguntiņu acīs, jo tad arī mēs, skolotāji, kļūstam iecietīgāki un pretimnākošāki jūsu darbībām un rodam sava veida enerģiju sevī. Lai visiem izdodas šis mācību gads!

Ralfs Siliņš, Krišs Kairis, 11.5

Vēsturiskie fakti par ĀVG

✓ Pirmā skola Daugavas kreisajā krastā.

✓ Viena no vecākajām skolām Latvijā.

✓ Pašos pirmsākumos (tālajā 1688. gadā) tā dibināta kā Āgenskalna pilsētas zēnu skola, un to paveica Hanss Heinrihs Berns.

✓ Skolas pirmā skolotāja alga bija 10 pūri rudzu un 10 pūri miežu gadā.

✓ Lavīzes ielas 2A skolas ēka tapusi 1902. gadā. Tai līdzās atradās četras skolas: Āgenskalna pilsētas zēnu skola, Āgenskalna meiteņu skola, Sv. Lūkasa pilsētas zēnu skola un Švarcmuižas pilsētas meiteņu skola (neapšaubāmi ar šo notikumu pavērsienu Āgenskalna pilsētas skolas zēnu dzīve kļuva ievērojami interesantāka).

✓ Šodienas skolas ēkas būvētas pēc speciāli izveidota projekta, kam par paraugu izmantots Krievijas kazarmu vizuālais tēls (tas daudz ko izskaidro).

✓ Skola gadu gaitā piedzīvojusi neskaitāmu nosaukumu maiņu, tomēr par Āgenskalna Valsts ģimnāziju, kā mēs to pazīstam tagad, skola kļuva 1996. gada 1.septembrī.

✓ Fizikas un matemātikas padziļinātās apguves novirziena sākums ir 1979.gads.

✓ 1976. gadā skola tika paplašināta un ieguva ēdnīcas, sporta zāļu un jauno klašu korpusu (nu zēni varēja priecāties ne tikai par meitenēm un otrādi, bet arī skriet, ēst un mācīties vēl vairāk).

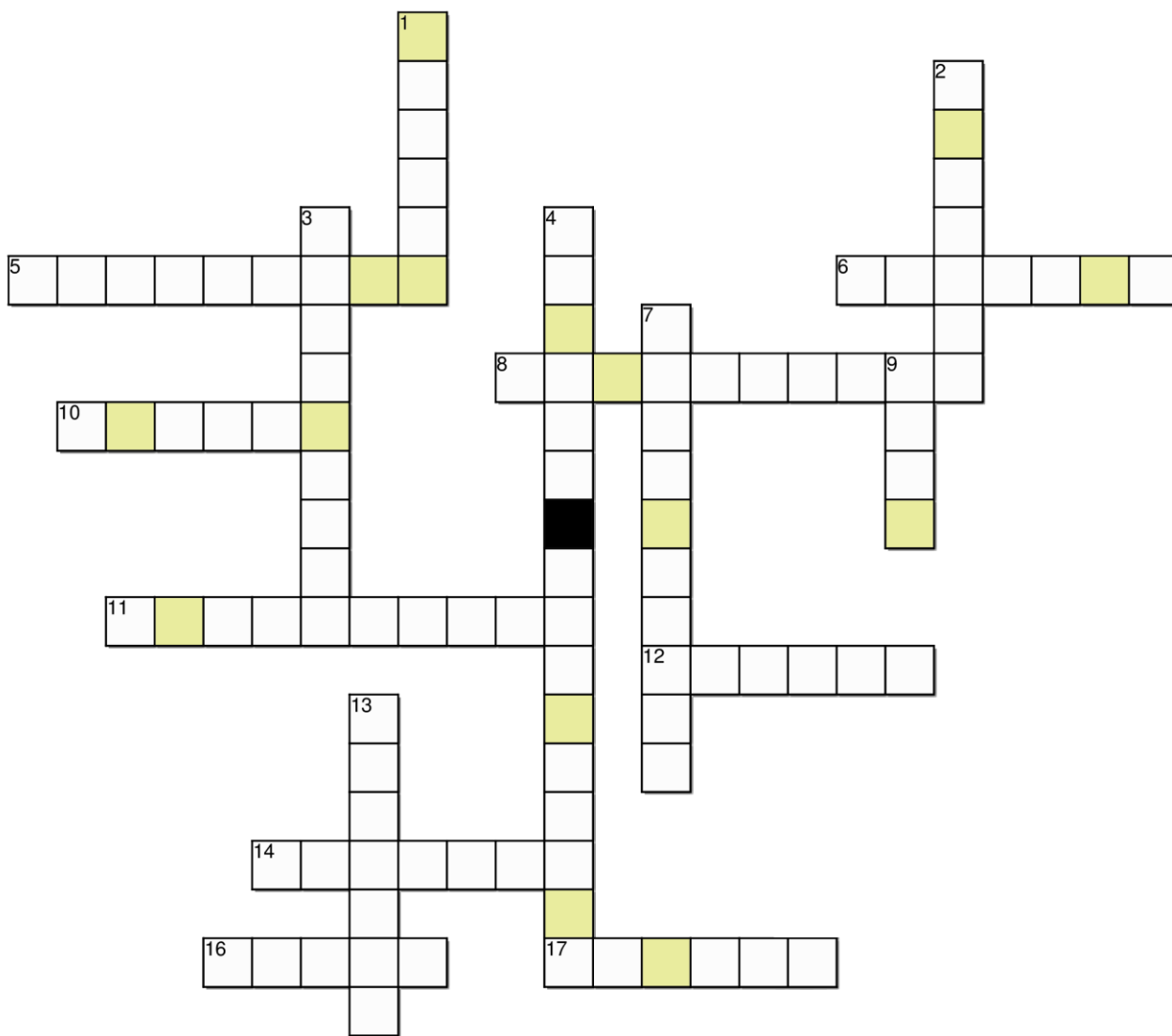
✓ Skolas direktore Ināra Gaile savā amatā par skolu rūpējas no 1986.gada.

Katalīna Bernāne, 11.5

Foto: foto.avg.lv

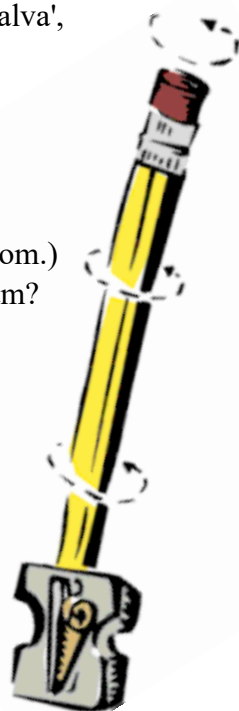
Atrisini krustvārdu mīklu un laimē biļetes uz teātri divām personām! Līdz 1. decembrim sūti e-pastu ar pareizo atbildi uz laviziteavizite@gmail.com, tēmā norādot vārdu, uzvārdu, klasi. Vēstules ar pareizajām atbildēm piedalīsies izlozē, kurā tiks noteikts viens uzvarētājs. Veiksmīgo publicēsim nākamajā numurā! ▲

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Horizontāli

5. Skolotājas, kas nominēta Rīgas pašvaldības balvai 'Zelta pildspalva', uzvārds.
6. Skolotājas, ar kuras uzvārda iniciāļiem skolēni bieži nosauc elementu Mendeļejeva tabulā, uzvārds.
8. Lasītavas oficiālais nosaukums.
10. No 9. - 10. septembrim skolā viesojās skolēni un skolotāji no Fēliksa Fehenbaha skolas. Kurā valstī atrodas šī skola? (Atbilde nom.)
11. Kas ir visbūtiskākā problēma skolā pēc avīzes veidotāju domām?
12. Skolotāja uzvārds, kas ir arī priežu dzimtas skujkoks.
14. Erasmus un projekta "Ūdens - formula, dzīvība, poēzija" sanāksmē Berlīnē piedalījās divi skolēni - Žanete Petruņina un Emīls Vilde. Par kurām ūdens radībām rakstīja Žanete? (Atbilde nom.)
16. Cilvēka, kurš 1688. gadā dibināja Āgenskalna pilsētas zēnu skolu, uzvārds.
17. Stundu skaits, kas skolēnam jāvelta miegam, lai saglabātu savu vitālo, fizisko un mentālo veselību? (Atbilde nom.)

Vertikāli

1. 7. klašu iesvētību tēma.
2. Ēkas nosaukums, pēc kuras vizuālā tēla tika būvēta arī skolas ēka.
3. Kā sauc filmu, kas bija jānoskatās 7. klašu skolēniem līdz iesvētībām?
4. 10. oktobrī absolvente Alma Vītola uzvarēja pasaules smagākajā 7 dienu maratonā Brazīlijas džungļos. Kāda novirziena klasi viņa absolvē? (Atbilde nom.; 2 vārdi)
7. Lasītavas oficiālā nosaukuma autora, 11.1 klases skolēna, uzvārds.
9. Par ko pārtapa 12. klašu skolēni 10. klašu iesvētībās? (Atbilde nom.)
13. Kurš skolotājs ir teicis: „Uzliekam domāšanas cepures un ieslēdzam režīmu „Prāta vētra””?

Krustvārdu mīklu sastādīja Emīlija Vimba, 11.5

**Lasi avīzi internetā: ej.uz/laviziteavizite
Jautājumus, ierosinājumus sūtīt uz
laviziteavizite@gmail.com vai zvanīt uz
27620091**

